

La solució de la crisi francesa

França, en tot temps, ha sabut trobar l'home adequat per a salvar els moments difícils. En certs moments, hom nota en les altures vacil·lacions i dubtes que donen una aparença d'instabilitat a la política francesa, però al poc temps i abans les coses s'agreguin desmesuradament hom rectifica la línia seguida fins a trobar el camí bo.

A partir de les eleccions legislatives del 1936 dos governs han regit els destins de França, l'un presidit per Mr. Blum i l'altre el primer de Mr. Chautemps. Els dos sota els auspicis del Front Popular, però amb una tònica diferent: el ministeri de Blum va votar una sèrie de lleis socials, per tal de posar el país veí en el lloc que la seva tradició democràtica exigia; desgraciadament però s'escullí un mal moment per quan coincidí amb un període de franca depressió econòmica, se'n donà immediatament el Govern Blum i inaugurà la política de la "pausa", o sigui la de no continuar la marxa empresa en la implantació de les reformes socials. A pesar d'aquesta "pausa" en el poble francès no renaixia la confiança i s'hagué d'encarregar de formar nou Govern Chautemps el qual seguí en de la "pausa" coordinada amb cert matèria social la mateixa política mesures financeres per tal d'atraure els capitals que fugien de França a la recerca de mercats més remuneradors. Però els últims dies del govern Chautemps es distingiren per una sèrie de conflictes i obstacles que li barraven el pas: complot dels "cangoulards", després anomenat del "Csar", i per damunt de tot la incomprensió del Partit Comunista, que enlloc de donar tot el seu suport al Govern del Front Popular continuament li creava nous conflictes, endut únicament per la seva labor demagògica.

Potser que per trobar una explicació a la conducta del Partit Comunista francès haurem de retrocedir a les eleccions legislatives del 1936, en aquestes, a conseqüència del sistema electoral francès que quan un candidat no reuneix la majoria absoluta de vots exigeix el segon torn, obtingué en aquest segon torn un nombre respectable de candidats. El Partit radical-socialista es queixà, ignorem si amb raó o sense, de la deslleialtat del Partit Comunista, que féu servir el pacte del Front Popular per a incrementar el nombre dels seus diputats sempre a costa del partit radical-socialista, quan aquest complí el referit pacte fins a l'exageració. El 1937 vingueren les eleccions municipals que a França tenen la mateixa importància que les legislatives i hom observà un canvi de consideració en els resultats electorals: els radical-socialistes guanyaren posicions, els socialistes perderen bastants llocs i per als comunistes la consulta electoral revestí caràcters de catàstrofe. I des de llavors hom observà com el Partit Comunista pretenent recobrar les posicions perdudes iniciava una política especial que tot dient-se de Front Popular era exclusivament per a atraure l'aigua al seu molí. I llavors començaren aquest seguit d'evagues, gairebé sempre inoportunes i perilloses, que culminaren amb la del Serveis Públics, totes elles fetes sota l'orientació i a indicacions del propi partit. La vaga de Serveis Públics feta precisament quan hom descobrí el complot de la "Csar" acabà amb la paciència del francès mitjà i patriota, que és la immensa majoria del poble francès, i el Partit Socialista, comprenent que havia de cessar l'ona d'irresponsabilitat publicà una nota desautoritzant la vaga. Davant l'oposició socialista i de la impopularitat de la vaga el Partit Comunista

Ha quedat resolta la crisi francesa amb un govern exclusivament republicà

2.º Govern Chautemps

El segon Govern presidit per Mr. Camille Chautemps és un iet. La seva base parlamentària es reduïda. Queden fora els socialistes i en canvi, entren al Govern els homes de l'ala dreta del partit radical, a més algunes figures més del centre, i adversaris de la política de gran massa, que s'anomena política de front popular. Així, Chautemps a finances; Albert Sarraut a l'interior, i Guy la Chambre, a l'aire; la qual cosa dona un sentit centrista al nou Govern francès.

La constitució del segon Govern Chautemps planteja nombrosos problemes de política interior a la nació francesa. En primer lloc, és que deixen del iet que el Govern Chautemps sigui un Govern minoritari. En segon lloc, el de les conseqüències que la formació ministerial, posada al davant del país, tindrà en la futura del front popular. I en tercer terme, els problemes de les relacions entre comunistes i socialistes, relacions cada dia més difícils i que nauran de donar lloc a una actitud diferent dels dos grups parlamentaris marxistes en relació al Govern Chautemps.

Però si nombrosos problemes es posen, en contemplar el nou Govern francès, en el pla de la política interior, des del nostre punt de vista cataia el Govern Chautemps no presenta, per a nosaltres, més que motius de satisfacció.

La crisi francesa, com hem dit altres vegades, ve de causes externes. La pressió de la finança internacional i la pressió dels aliats de França. Per una estranya coincidència, les dues forces reclamaven

ta hagué de fer marxa enrera i hagué de rectificar les ordres donades. Però, naturalment, espera l'ocasió propícia per a enderrocar el gabinet Chautemps en espera que el tombant que prengués la crisi es resolgués favorablement a les seves apetències. Però el tret, i no podia esser altrament coexistent la psicologia del poble francès, li ha surtit per la cuina.

I s'ha format com prevèiem en el nostre anterior editorial un govern de base radical amb col·laboració centre, presidit per Chautemps — nom que nosaltres només estimàvem probable — i amb el suport parlamentari del partit socialista. A pesar de que el nou Govern presidit per Chautemps no compta amb majoria a la Cambra, no obstant pel prestigi dels seus components l'estimem, si el partit socialista manté lleialment la seva promesa, com un govern fort i capaç de refer el prestigi francès tan a l'interior com a l'exterior. I per voltes que se li doni, un Govern que acreixi el prestigi internacional de França, és sempre, per a nosaltres, un punt que ens apuntem al nostre favor.

Deiem, fa pocs dies, que a nosaltres, més que pugessin al poder uns amics de la República espanyola, però que a conseqüència de certes dificultats derivades de la política no gaudís de prestigi a l'exterior, ens interessava que el Govern, encara que estés integrat per persones no tan reconegudes com els nostres amics incondicionals, que es formés, fos un govern que sabés mantenir ben alta i ben recta la bandera de la democràcia.

Aquest Govern sembla reuneix aquestes característiques, i a més la base del mateix, el Partit Radical-Socialista en l'últim Congrés acordà una moció a favor de l'Espanya lleial, que d'implantar-se ben prompte correrien altres vents per a la nostra causa. Alegrem-nos en la salutem el nou Govern francès amb satisfacció.

Composició definitiva del govern Chautemps

Presidència	Camille Chautemps
Vice-Presidència, Defensa i Guerra	Eduard Daladier
Ministre d'Estat encarregat de coordinar l'acció econòmica i financera del Govern	Georges Bonnet
Ministre d'Estat, encarregat dels serveis de la	
Presidència del Consell	Frössard
Justícia	Campinchi
Afers Estrangers	Delbos
Interior	Sarraut
Finances	Marchandau
Marina de Guerra	William Bertrand
Aire	Guy La Chambre
Educació Nacional	Jean Zay
Obres Públiques	Henri Queuille
Comerç	Pierre Cot
Agricultura	Chapsal
Treball	Ramadier
Colònies	Steeq
Pensions	Lassale
Sanitat	Rucart
Correus, Telèfons i Telègrafs	Gentin
Marina Mercant	Elbel

SOTS-SECRETARIS D'ESTAT

Presidència del Consell	Laurens
Servei d'Immigració d'Estrangers, afecte a la	
Presidència del Consell	Philippe Serre
Afers Estrangers	De Tesson
Interior	Aubaud
Finances	Hymans
Marina de Guerra	Delom Sorbe
Educació Física	Courson
Ensenyament Tècnic	Jules Julien
Obres Públiques	Jaubert
Comerç	Maxence Bible
Agricultura	André Liautey
Colònies	Monnerville
Treball	Lafaye

el mateix: un Govern fort a França.

Les raons fonamentals d'aquest doble desig no són les mateixes. Els amics i els aliats, des dels EE. UU. a Turquia i des de la URSS, a Espanya, tenim interès en què França redrexi la seva posició exterior, afeblida per diverses circumstàncies, perquè França és el pivot central de tots els elements populars, democràtics i esquerristes, que actuen en la política internacional.

Els elements capitalistes demanen un Govern fort a França, perquè així França és un lloc més on els capitals viuen lliurement; i una França forta barrarà el pas a l'intervencionisme econòmic.

Govern fort. Era, doncs, la petició unànime.

Nosaltres creiem que el Govern Chautemps és un Govern fort en el sentit reclamat unànimement. Perquè en les actuacions futures — per greus que siguin — el Govern s'inspirarà únicament en l'interès de França.

Cap preocupació — ni les que puguin reputar-se més nobles, no frenarà l'acció del poble francès.

Les esquerres franceses han donat prova, una vegada més, del seu patriotisme i del sentit polític més fi. Al costat de l'abisme, el poble francès, dirigit pels homes del Partit radical socialista, afirma la seva voluntat d'una política nacional francesa; ben francesa. En ésser-ho, serà una política justa en l'interior i forta en l'ordre internacional.

No podem menys, nosaltres, catalans d'esquerra, que desitjar els millors encerts a la nova formació ministerial de M. Camille Chautemps, el qual, en fer una política ben francesa, haurà de vigilar més estretament que es compleixin les obligacions internacionals que impliquen als italians i als alemanys de venir a establir-se a Espanya, per tal d'enfonsar la República espanyola, primer, i ferir, després, per l'espatlla, la "dolça França".

Amb el nou Govern Chautemps haurà retrobat França el bon camí?

Front de Llevant

Crònica de "LLIBERTAT"

Sabeu que diven?

Que: "Terol ni és dels 'rojos', ni ho serà mai". Ho repetia ahir l'"speaker" cínic d'una emissora facciosa.

I un altre senyor, — i els senyors que em perdonin, — pregonava a tots els vents des d'una emissora més graciosa que aquella "voluntaria italiana", que, — segurament per dissimular, — es feia anomenar "Ràdio Verdad".

"Prieto i Negrín, — l'escassetat de paper ens obliga a passar-nos per alt els adjectius, — s'haurien d'avergonyar de les seves mentides. Estan enganyant-vos, soldats governamentals! Tots els intents de "las fuerzas al servicio de Moscú", — així en castellà resulta més clàssic, — han estat refusats valerosament per les nostres victorioses tropes."

I al final, es posava encara més seriós i deia sentenciosament: "Teruel no ha sido de los 'rojos', ni lo será nunca."

* * *

Evidentment, vaig passar per uns moments difícils.

Un altre xicot que estava al meu costat, em mirà de reüll i tot era preguntant-me si li notava alguna anormalitat; temia haver-se tornat boig.

— I doncs?, — em preguntava ansiosament. — Tú i jo on som?

Vaig pensar que era un xic exposat contestar-li així, tot d'un cop, després de les afirmacions rotundes que acabaven d'eixir de l'altaveu, que ell i jo érem a Terol, precisament.

I vaig preferir guanyar temps amb evasives.

Però un company que acabava d'entrar en aquella petita sala on ens trobàvem, insistí, una mica extranyat de la pregunta: — Si homes, sí, som a Terol.

* * *

Ja veieu a quina situació ens porten aquests "speakers" a sou del feixisme, amb les seves bromes pesades.

I els pobres "speakers", — penssem nosaltres, — que fan córrer aquestes falòrnies perquè el "Cuartel del generalísimo" els hi obliga, ho poden resistir sense inmutar-se?

Ara compremem el perquè aquell "general" dels bigotis caiguts, que cada nit explica xistes a través de "Ràdio Sevilla", li han mal-intencionats que gosen a dir que la culpa la té el ví de Màlaga, quan tot plegat, el poble home no és sinó una de tantes víctimes d'aquests papers, que a ell li obliga a fer la conservació de la "faixa".

LLUIS COLOM.

8 de gener del 1938.

(Rebut en considerable retard.)

Es detingut, entre altres, el "Cap d'un Regiment del Csar"

París. — En la jornada d'avui, han estat detinguts a París, tres individus, presumptes complicats en l'assumpte del dipòsit d'armes descobert prop d'estació de Sant Llitzet. L'individu que havia llogat el dipòsit és un tal Gandin, el qual ha declarat que era cap d'un regiment del "Csar". A Clermont-Ferrand s'han practicat cinc noves detencions, dues d'elles d'individus pertanyents als tallers Michelin.

Aquest número ha passat per la prèvia censura

(Passa a la segona pàgina)

Espigolant

"La Publicitat" en la seva crònica diària parla de l'odi que els facciosos tenen als catalans i després de treure algunes consideracions escriu així:

"Hem vist reproduccions de diaris facciosos del Nord, en els quals, com a notes de màxim interès, propies per a desvetllar l'entusiasme de la població sotmesa als feixistes, hom dona llistes extenses de penyores imposades a diversos veïns. Entre aquestes sancions pecuniàries ens ha sobtat aquesta: 'Cent pessetes per parlar en català de taula a taula, en el menjador d'un hotel'. Aquesta mesura lliga amb d'altres que ja ens són conegudes: prohibició absoluta de parlar en basc; supressió — no cal dir-ho — de tota activitat espiritual dels territoris conquistats; recomanacions oficiosos sobre la imprudència de parlar en públic o àdhuc en priva idiomes que no siguin els oficials del feixisme indígena i dels seus aliats internacionals.

L'odi als idiomes nacionals dels pobles ibèrics esdevé, així, una de les obsessions dels facciosos. Partidaris d'una absoluta limitació dels pensaments, subjectes a la quadrícula de l'ideologia estreta i reaccionària, els sembla intolerable que algú pugui expressar-se en un idioma que, per la seva sola existència, contradiu les teories predilectes dels imperialistes d'espasa i latifundi. L'Espanya única, l'Imperi, que prediquen entre assassinats i expoliacions, entre un raid contra poblacions civils i un èxit militar dels italians, és incompatible amb l'existència d'unes nacionalitats ibèriques multisculars, amb l'existència d'unes llengües i unes cultures, i, com tots els intolerants doblats d'estupidesa, no podent resoldre la dificultat que això els planteja, anulen la dificultat o pretenen anul·lar-la a base de suprimir els fets que els són desagradables. Per això, per mèrits de botiflerisme que tinguin contrets un home, si és català, està exposat a les vexacions de què foren víctimes el diputat Rahola o bé aquests que parlaven de taula a taula en un menjador d'hotel. Hablad en cristiano!, diran, en imposar la penya, resuscitant, ungida d'una nova categoria d'ideal nacional, la vella imprecació dels freres de Montserrat en temps dels Felips.

En obrar d'aquesta manera els facciosos obeeixen la més rànica tradició de l'unitarisme borbònic. Aliats amb l'Església tancada a tot progrés i amb els terratinents, els militars sublevats només troben un ideal per a llur sublevació en l'opressió de les nacionalitats ibèriques. Perquè han subjectat a ferro i a foc la noble Euzkadi es creuen que llur obsessió pot reeixir. Contra el català, que és el principal enemic de llur follia unitària, enemic que creuen més resistent i perillós i que no saben que és immortel, ara assaïen llurs invectives.

Aquells que, a l'estranger, mal informats o desorientats per la distància, s'estranyaven que els bascos, tan religiosos com patriotes, s'antecelaven amb decisió al costat de la República; que trobaven fins i tot éssers que els catalanistes s'haguessin unit amb totes les forces progressives de l'Espanya legal, aduint una possible tradició foral i regionalista, veuen ara, tràgicament confirmada damunt la terra basca, confirmada també per les amenaces i les penyores contra els que parlen en català en territori facciós, la raó dels patriotes bascos i catalans. Totes les llibertats, ho hem dit moltes vegades, són solidàries, per molt que alguns, més obedients a una tradició forastera d'unitarisme que a un concepte generós de l'universalisme, creguin que les raons del nacionalisme català estan ja superades o han perdut llur valor. Ni enamorats del sentiment de la història passada, ni desviats per la llibertat dels homes i també per la llibertat del nostre po-

Ha quedat resolta la crisi francesa amb un govern exclusivament republicà

(Ve de la primera pàgina)

COMENTARIS DE LA PREMSA

Naturalment, la premsa dretista anima el senyor Chautemps i li demana que formi el seu Govern i compti amb els vots dretistes. Però aquesta mateixa premsa confessa paladament que la solució Chautemps solament servirà per a rompre el Front Popular, ja que el que cerquen les dretes és un Govern d'unió nacional.

El feixista "Le Jour" diu que "els radicals, malgrat la seva covardia per a Bonnet, segueixen essent els arbitres de la situació. Tenen valor i poden formar un Govern nacional, sense Front Popular i sense comunistes". Segons aquest periòdic els comunistes demanen, per a participar en el Govern, la cartera de Comunicacions; de la Marina de guerra i el Sots-secretariat d'Afers Estrangers.

En "L'Epoque", Kerillis diu que "és horrorós pensar en la possible reaparició d'Albert Sarraut". El senyor Kerillis està acuciat per la idea d'"allò que es pot preparar darrera de les fronteres d'Alemanya i Itàlia". Segons "L'Epoque", Chautemps vol conservar Delbos al Ministeri d'Afers Estrangers i Bonnet en el de Finances, reservant-se per a ell la cartera de l'Interior, mentre que Cot no seria ja ministre.

"Le Matin" escriu: "Es precis, amb tot, acceptar la idea d'un gran Govern d'unió nacional". Aquest periòdic, com els altres de dretes, afirma que "el Front Popular ha mort". "L'Echo de Paris" escriu que "si els nostres dirigents no realitzen la unió nacional, Hitler i Mussolini no tardaran a imposar-la per altres mitjans".

Com es veu, és la premsa filofeixista la que ara utilitza com a amenaça el perill feixista, perill que els del CSAR, aliats d'aquesta premsa, havien organitzat a França.

"Excelsior" escriu: "La política de 'no intervenció' del senyor Delbos està de complet acord amb Anglaterra. I no serà abandonada, i el senyor Chautemps continuarà la seva política de llibertat dels canvis i d'acostament internacional".

"L'Ordre" d'aquest matí afirma que l'optimisme del senyor Chautemps no està justificat, i, a propòsit de les informacions publicades que "Berlín s'inquieta davant de la vels periòdics dretistes en el sentit idea d'un Govern d'unió popular a França", diu que aquesta és precisament la raó per a formar-lo aviat.

"L'Ouvrier" publica un article de Bayet, en el qual recorda l'exemple de Waldeck Rousseau, quan els moderats dirigiren el bloc d'esquerres perquè França estava en perill. Diu que tots els elements d'esquerra accepten la participació dels moderats en un Govern d'esquerra; els moderats, a judici seu, no tenen per què amenaçar directament ni indirecta el Front Popular. La base del nou Govern ha d'ésser, sempre la base popular. En un altre article, "L'Ouvrier" diu que un ministre Chautemps format solament per radicals i amb alguns representants de la unió socialista i republicana no pot viure, perquè toparia amb grandíssimes dificultats. Però cal observar que existeixen perills exteriors i amenaces financeres, i que hi ha també les amenaces terroristes, que el ministre de l'Interior, Dormoy, començava principalment ara a reprimir amb energia.

"Le Populaire" publica una breu

ble. Els fets, que ja no calia, donen la raó a la nostra col·laboració activa i decisiva en aquesta lluita. Quan els facciosos expressen llur odi al nostre idioma fan més viva i entusiasta aquesta col·laboració, garantia segura de victòria.

nota per a subratllar el desmentiment donat per Blum als radicals. El periòdic no ha pogut comentar els resultats del Consell Nacional, perquè aquest ha acabat a les set del matí.

"L'Humanité" publica les deliberacions del partit.

Paris. — A les 9'35 del vespre el senyor Chautemps, acompanyat dels seus col·laboradors, ha sortit de l'Hotel Matignon en direcció a l'Elisi, on presentarà al President de la República els nous ministres i sots-secretaris d'Estat.

Pocs moments abans de les onze de la nit, Chautemps, acompanyat dels nous ministres, que acabaven d'ésser presents al President de la República, ha sortit de l'Elisi.

Els fotògrafs han impressionat nombroses plaques.

Després de la cerimònia de la presentació del nou ministeri, Chautemps ha presentat a la signatura del cap de l'Estat els decrets pels quals es nomenen els nous ministres.

El Gabinet Chautemps es presentarà a les Cambres divendres que ve.

CAFÉS CARACAS

ELS MÉS AROMÀTICS

García Hernandez, 8 Tel. 1487

DECLARACIONS DE CHAUTEMPS

Paris. — Pocs moments abans de sortir en direcció a l'Elisi, el senyor Chautemps, ha reunit els periodistes al gran saló de l'Hotel Matignon, i els ha fet la següent declaració:

"Estic satisfet d'haver aconseguit posar terme a una crisi tan llarga i tan delicada. El Govern, els membres del qual vaig a presentar ara al President de la República, s'esforçarà a respondre a les esperances d'un país tan àvid de reformes de justícia social, de pau cívica i de seguretat com el nostre.

Ens esperen tasques molt dures, però les realitzarem amb la doble finalitat de fer prevaler la voluntat del sufragi universal i de conciliar-les amb les exigències dels interessos nacionals.

Tant si es tracta de mantenir la solidesa de les nostres finances, de preparar lleis socials que assegurin una pacífica col·laboració entre el capital i el treball, com de defensar la seguretat i la independència de la pàtria, consagrarem a aquests grans deures tot el nostre afecte i tot el nostre interès cívic.

Es notrà l'interès especial que he posat a organitzar d'una manera sòlida els serveis de la Presidència del Consell, a coordinar i animar l'acció econòmica i financera i a exercir un sever control dels estrangers que vinguin a França. D'altra banda, he decidit que el meu amic Daladier efectui una organització de les relacions que han d'existir entre els diversos departaments interessats en la defensa nacional.

Per facilitar aquesta reforma, els meus col·legues Campinchi i Cot, posaran llurs carteres a la meua disposició. Naturalment, els he pregat que acceptin la direcció d'altres departaments ministerials.

Després de fets aquests canvis pue dir que el meu ministeri queda constituït d'una forma particularment sòlida.

Ara ens posarem — o, més ben dit, em posaré — a treballar fermament altra vegada.

Per mitjà de vosaltres, els periodistes, m'adreço a tots els nostres conciutadans per posar-los de relleu la meua profunda fe en l'esdevenidor de la nostra estimada pàtria, esdevenidor que només depèn de la nostra comuna voluntat de calma, disciplina i concòrdia social.

NOTES INFORMATIVES

"LA CULTURA SOVIETICA" PER PAU BALSELLS

Sota el tema que destaquem en la capçalera d'aquesta nota informativa, un hom ben documentat com és el company Pau Balsells, farà aparèixer com en un film tot el que té de més destacable la cultura que els homes de lletres de la URSS procuren inculcar a la joventut soviètica.

El conferenciant que ha visitat diferents vegades l'immens país eslav ha assolit donar una tal justesa d'interpretació de l'esperit d'aquell poble que fa que siguin escoltades les seves disertacions com a documents incontestables de les actituds del tan admirat poble rus que tan fa hi ha fet per nosaltres.

Maletes Necessers Mundo

Articles per a esports

Alta Qualitat : Baix Preu

CASA COCA

J. Maurin, 7 - TARRAGONA

AJUNTAMENT DE TARRAGONA. — PROVEÏMENTS

Es fa avinent als posseïdors de les targetes de racionament compreses del núm. 1 al núm. 200, poden passar a recollir, avui, dia 20, la racció d'OUS, a raó d'un per persona, amb presentació de la tarja de racionament, al Magatzem d'aquest Ajuntament (Rambla P. Iglesias).

Restarà garantida la racció per les targetes esmentades.
Horari de 9 a 1 i de 3 a 5.

SABATERIA

LA MARIPOSA

Joan Domènech i Jardí

Baixada Misericòrdia, 10 i 12 —

Tel. 1847

SUCURSA L'Unió, 14 i Arnanyà, 1

— Tel. 1848

TARRAGONA

MOVIMENT DE LA POBLACIO

Nats

Josepa Fornós Vallès.
Isidre Domènech Grau.
Josep Maria Sabaté Arts.
Joan Aguilar Vidal.
Vicent Martí Fort.
Nuri Montardit Isern.
Maria Teresa Perpiñà Pujals.

Defuncions

Antònia Miró Casas, B. Misericòrdia, 7, de 89 anys.
Maria Rofas Robert Tras S. Domènech, 3, de 67 anys.
Rosa Rafé Poch, Compte, 16, de 59 anys.
Dolors Serra Borjas, Passeig de Saavedra.
Saavedra, 17, de 73 anys.

Matrimonis

Cap.

MANUEL PEDROL

Olis purs d'oliva

TARRAGONA

SETMANA DE L'INFANT

	Pessetes
Suma anterior:	1.175'75
Delegat d'Hisenda.	10'—
Miquel Malé, Portalet.	100'—
Suma i segueix:	1.285'75

Objectes

Magatzems Tarragona: 16 cusidors; 4 pianos, 2 balances, un balancí, 5 jocs ruleta, 2 barquilleres, 8 llitets, 11 pous amb galledes i safareig, 6 rentamans, 4 barcos i 3 joguines per a nens petits.

Josep Escarré "Bazar Alemà", 65 jocs de ruleta.

Casa Agustí Recasens, carrer Major, 2 lots de joguines.

Fa uns dies, que en la premsa, la Comissió organitzadora de la "Setmana de l'Infant", va fer una crida a la dona tarragonina, tenint present, que sempre que s'ha tractat d'ajudar a l'infant s'ha portat com una oportunitat merceda, ja que ella és la que millor el comprèn i sap per tant que en molts moments de la vida de l'infant posar-li al seu abast una joguina, per insignificant que aquesta sia, es tradueix en una estona de franca alegria incomparable.

La Dona Antifeixista s'ha declarat fervent col·laboradora de la Comissió organitzadora de la "Setmana de l'Infant" de la que, demés de formar-ne part, pel seu compte i amb una empena digna d'ésser imitada està organitzant per a demà al Teatre Tarragona, dos festivals un per la tarda i l'altra per la nit, el producte dels quals es sumará als cabals recaptats per l'esmentada Comissió i amb destí a la compra de joguines que han d'arribar a mans dels infants, els familiars dels quals es troben mancats de possibilitats econòmiques per a adquirir-les, i pels refugiats d'altres indrets.

El programa es atractiu i tenim al seguretat de l'èxit, tant econòmic com artístic.

Si voleu comprar barat no deixeu de visitar el

BAZAR ALEMANY

Rambla 14 Abril, 61

COMISSIO DE RECOLLIDA DE ROSES D'ABRIC PER L'EXERCIT DE L'EST

	Pessetes
Suma anterior:	37.634'80
Receptació del ram de queviures del GEPSI.	445'—
Banda de música de la plaça de Tarragona.	705'—
Sindicat d'empleats municipals Tarragona UGT.	512'—
Feliu Rodrigo, Delegació d'Hisenda.	40'—
Ajuntament de l'Aleixar.	500'—
	39.836'80

Sugrañes, impressor. — Tarragona

Cinema Teatre Tarragona

AVUI, DIJOUS, DIA 20 DE GENER DE 1938

TARDA I NIT

UN PROGRAMA MAGNE DE REESTRENES

La comèdia dramàtica, interpretada per Frankie Thomas i Helen Parrish:

El perro de Flandes

El noticiari d'actualitat:

Espana al día núm. 35

El film soviètic de fastuosa presentació:

El Circ

ENTRESOLS VALENCIA

Salos i Novetats

Ocasions permanents

en sedes, llanes, cotons, gèneres de punt

Apodaca, H, entresol

Tarragona

CASA POU

Flors artificials

Perfumeria, Merceria